

Welsh Corgi Cardigan och Pembroke

Welsh corgi är en livlig och alert hund. De båda raserna är vakna, arbetsdugliga, energiska, intelligenta och lugna, inte skygga eller aggressiva. En mellanstor hund med korta ben, som ska ge ett robust men elegant intryck. Kroppen är lång i förhållande till mankhöjden och ger intryck av massa och styrka trots sitt lilla format.

Corgis är helt enkelt kortbenta kompisar i vått och torrt. En trogen och älskvärd familjehund. Den värnar om hus och hem och vill rå om sin Husse och Matte. Rasen är en oöm och lagom stor kompis i familjen, den har stor förkärlek till barn och deras lekar, speciellt där kommer vallegenskaperna till synes. Vid skogspromenader med familjen vill den gärna ha "flocken under kontroll".

Det som dock mest kännetecknar en Corgi är nog den stora personligheten. Vi vet nog ingen hund som kan hitta på så mycket trick och bus och som kan bli så bortskämd utan att ägaren märker det! Ibland tror man nog att de har en hypnotisk förmåga; "Du vill ge mig den korven" eller "Sängen din är alldeles för stor utan mig". En Corgi är också en tänkande hund som kan lösa en hel del problem. Ibland sådana som man aldrig tänkte sig.

HISTORIA

Ursprungligen är Welsh Corgin en boskapsvallare, en s.k "heeler", från grevskapen Pembrokeshire och Cardiganshire i Wales, England.

Man vet att den funnits i Wales sedan 900-talet, där den använts såväl till gårdshund som till jakt- och vallhund. Corgin har en intressant och omdiskuterad bakgrund. Den mest sannolika teorin är dock att svenska vikingar medförde västgötaspetsens förfäder till Wales eller det motsatta, att de medförde Corgins förfäder tillbaka till Sverige som härnadsbyte och på så sätt la grunden till vår västgötaspets. Släktskapen mellan de båda raserna är påfallande, liksom deras arbetssätt. Helt kartlagt är emellertid att Welsh Corgi under flera hundra år fungerat som en allroundhund på gårdarna.

De walesiska bönderna var som regel inte så välbärgade och hade inte råd att hålla sig med mer än ett par hundar. Dessa hundar måste klara flera arbetsuppgifter, vilket utvecklade den mångsidighet som vi idag kan se hos corgin. Den vaktade hus och gård nattetid och boskapen dagtid och var en ovärderlig hjälp när boskapen skulle drivas till marknaderna, som ibland låg så långt borta som i London. Karaktäristiskt för rasen är att hundarna nafsar djuren i hasorna för att driva fram dem.

Namnet Corgi kommer från welskiska "cor" som betyder dvärg och "ci" som betyder hund = Dvärg-hund. Alternativt "cur" som också betyder hund och "gi" som betyder ko, = kohund. Det walesiska namnet för Pembroke är "Ci Sodli" vilket betyder "att nypa" eller "att nafsa", dvs engelskans "heel" (nafsa i hasen), vilket syftar på corgins sätt att valla. Det walesiska namnet för Cardigan är "Ci Llathaid" vilket betyder "en yard lång".

LEGENDEN

Då corgin verkar ha existerat i Wales sedan urminnes tider, är det inte överraskande att många sagor och legender har berättats från en generation till en annan. Enligt den walesiska folktron var Welsh Corgin en gåva till människorna från älvorna. På en gård hade de varit extra snälla mot älvorna och en dag när två barn från gården var ute och vaktade familjens boskap, fann de två valpar i gräset som de tog med hem. Valparna växte upp och fick ansvaret att vakta boskapen om dagen och gården på natten. Älvorna själva använde hundarna som drag- och riddjur. Tittar man noga, så kan man fortfarande se märken efter sadlar och seldon!

RASEN IDAG

Rasen Welsh Corgi delades upp i varianterna Pembroke och Cardigan så sent som 1934. Dessförinnan har korsningar mellan raserna varit vanliga. Förr var nog den största skillnaden mellan dem att Cardiganen hade svans och Pembroken var utan. Idag är det förbjudet i Sverige med svanskupering så det är inte att förlita sig på längre. Dock kan Pembroken födas med stubbsvans, så ser du en Pembroke utan svans behöver det inte vara en lagbrytare som varit i farten, utan något helt naturligt.

Idag finns det lite fler skillnader mellan raserna. Bland annat så är Cardigan större, grövre och längre, har alltid svans och förekommer i fler färger. Pembroke har ett "sötare" lite mindre ansikte med mindre öron.

Corgin har blivit en mycket populär ras världen över, inte minst har den Engelska kungafamiljens intresse för Welsh Corgi Pembroke bidragit till detta. Welsh Corgi Pembroke är tillsammans med Cardigan enda brittiska spetshundsraser. Pembroke är den vanligaste av de två, men Cardigan är på frammarsch.

Idag är Corgin huvudsakligen en sällskapshund, men i grunden är detta en vallare som mår bra av någon form av aktivering. Visst benen är korta, men detta till trots är Corgin mycket kvick och suverän på att ta sig fram, även i besvärlig terräng. Detta är inga små hundar, även om de har korta ben. Vikten ligger runt 13 - 18 kg och de har en kroppslängd som t ex en Bordercollie. Här har naturen tidigt format våra hundar då de som boskapsvallare har nytta av att vara lågställda för att undvika kornas sparkar; corgins vallningssätt är nämligen att nafsas korna i bakhasorna. Man kan anta att de med kortast ben duckade snabbare och överlevde och på så sätt kunde föra rasen vidare.

Som alla vallhundar är rasen mycket intelligent, signalkänslig och lyhörd. De är måna om sin familj och följer dig vart du än går. Det är en mycket skojfrisk och smart ras som gillar att spexa till det - som Corgiägare har du aldrig tråkigt! Därmed inte sagt att Corgis är arbetsnarkomaner - de är mycket lugna i hemmet och klarar av vilodagar i tv-soffan utan att börja klättra på väggarna.

EN RAS FÖR ALLA?

Nej, Corgin är en aktiv hund som mår bäst av någon slags aktivering. Den behöver tänka för att må bra. En Corgi vars liv endast består av små dagliga promenader hittar snabbt på egna, förmodligen oönskade, aktiviteter. En annan sak som kännetecknar de flesta Corgis är att de är envisa med en egen vilja, något de flesta Corgiägare uppskattar och får många skratt av.

Detta är ingen ras för den bekväme som bara vill ha en mysig livskamrat som nöjer sig med ett lugnt och stilla sällskapliv utan krav. Sällskap får du, men en Corgi kräver att du engagerar och aktiverar dig i dess liv.

FAKTA

Rasen är sund och frisk, har inga svåra rassjukdomar och lever ofta länge, vissa upp till 17 år. Pälsen är lättskött och vädertålig och kräver ingen dyrbar pälsvård. Fäller gör den ungefär 2 gånger om året, men det gör ju de flesta hundar.

Storlek: ca 30 cm hög. Vikten bör vara väl avpassad till mankhöjden. Viktigast är proportionerligt helhetsintryck.

Färg Pembroke: Enfärgat rött i olika nyanser, fawn, sobel eller svart med gulröd tanteeckning (tricolour). Vitt får ej dominera.

Färg Cardigan: Alla färger tillåtna med eller utan vita tecken. Vanligast är Brindle "tigrerad". Ovanligast är Blue Merle. Vitt får ej dominera.

KONTAKT

Vill du veta mer om dessa två raser så är du välkommen till Svenska Welsh Corgi Klubben. På vår hemsida finns bland annat mer information, lista på kennlar och massor av bilder. Vi har även ett forum där du kan ställa frågor och prata med andra som redan äger en Corgi.

Det är alltid bra att kontakta flera kennlar och bilda sig en egen uppfattning innan man köper hund. Genom kennlarna får du kontakt med kunnigt folk som har erfarenhet av rasen och kan ge bäst information. Har du inte tillgång till en dator, eller bara vill prata, så går det naturligtvis bra att ringa vår valpförmedlare.

Cardigan & Pembroke: Elie Anglerot-Forsberg, 070-630 25 90

E-post: valpformedling@swck.org

www.swck.org